

Oponentský posudek na diplomovou práci Marie Pochopové

Diplomová práce Marie Pochopové se jmenuje Barokní varhany Plzeňské diecéze.

Člověk by čekal, že se studentka ponořila do útrob knihoven a vyhledala relevantní publikace, kterých sice bude jistě k mání pomálu, ale citovat se z nich jistě dá. Tímto způsobem sice vznikají přijatelné a obhajitelné závěrečné písemné práce, nicméně jejich přínos nebývá kdovíjaký.

Marie Pochopová ovšem zvolila cestu, která není takto jednoduchá a převážně kompilující cizí texty, byla jistě spíše složitá a náročná na čas i vlastní finance. Všechny nástroje, o kterých v práci píše, nejen navštívila a vytvořila o nich text mapující jejich historii a současný stav, samozřejmě i s využitím mnohých citací, jak je jistě obecně prý žádoucí, ale především pořídila na nich nahrávky varhanních skladeb, jaké tam mohly zaznít v relevantní době jejich vzniku.

Pro nahrávání byla vybrána sbírka 20 Preludií a fug Ariadne Musica od Johanna Caspara Ferdinanda Fischera. Dohromady bylo tak k dispozici 40 různých krátkých hudebních úseků, kterým byla dopředu přidělena konkrétní varhanní rejstříková barva.

Dolichné zvukové záznamy tudíž představují mnohdy i jediný zvukový záznam nástrojů, který existuje. Přes mnohé dosud uskutečněné projekty zvukové konzervace našich vzácných varhan, např. prováděné na půdě Českého rozhlasu, či před lety i zahraničním štábem z nizozemského Hilversumu, není dosud provedená dokumentace tohoto bohatství zdaleka komplexní, zejména uvážíme-li, že varhan máme u nás zhruba sedm tisíc, z čehož představují barokní varhany nezanedbatelnou výseč. Navrhuji nejen tuto práci ohodnotit písmenem A, ale doporučuji také propříště podobné aktivity našich studentů podporovat i finančními injekcemi, např. prostřednictvím přidělených grantových prostředků, k čemuž tentokrát nedošlo. Je zřejmé, že projekty tohoto typu si sice vždy své příznivce najdou, v daném případě dokonce ze zahraničních fondů, zároveň by však podpora „mateřské“ instituce byla vhodná i kvůli potenciálu propojit uměleckou složku aktivity se složkou organologickou čili vědeckou. Současně se pohybujeme na půdě ideálního propojení hájemství hudebně vědního s praktickou interpretací hudební literatury. Nedovedu si vlastně představit oblast, jaká by naplňovala smysluplnost institucionalizované podpory logičtěji a očekávatelněji.

Jaroslav Tůma